

Arribes tard, Rubalcaba

El secretari general del PSOE, Alfredo Pérez Rubalcaba, li va proposar al president Mas en la reunió secreta de fa uns dies a Madrid, de fer el que vam fer fa 35 anys?, referint-se als moments en què es debatia la nova Constitució de 1978. Així ho va explicar ell mateix en una entrevista radiofònica ahir. Li admeto la bona fe al líder socialista espanyol, si més no accepta que cal fer alguna cosa per arreglar la situació entre Catalunya i Espanya (la resta d'Espanya?, que diuen ells, per demostrar que no són coses separades i iguals, sinó que la primera és dins de l'altra). En això, és cert, es diferencia del president espanyol Mariano Rajoy i del discurs oficial del PP, que es mantenen entossudits a no canviar res, tot i saber que Catalunya ja se sent moralment fora d'Espanya.

Però Rubalcaba no se n'adona que, en política, intentar repetir coses que no han acabat de sortir bé, tres dècades i mitja després, és desesperadament inútil. La proposta d'obrir la Constitució per intentar trobar un millor encaix de Catalunya dins d'Espanya arriba tard, massa tard. Quan la societat catalana ja ha girat full i està decidida a obrir una etapa nova, al marge d'Espanya i del seu constant ofec econòmic i cultural. Quan la majoria dels creadors d'opinió catalans expliquen a la ciutadania l'oportunitat única que suposa començar de zero a bastir un nou estat. Quan una àmplia majoria dels representants legals del poble de Catalunya ja han decidit iniciar un procés que, de sortir bé -i hi ha molts entrebancs pel camí, però els superarem- podria suposar la creació del primer nou estat europeu a la zona occidental de la Unió des de fa segles.

Arribes tard, Rubalcaba. Era quan vam redactar i presentar a les Corts un nou Estatut de Catalunya, ara fa vuit anys, quan hauries d'haver fet sentir la teva veu, demanant aquesta reforma constitucional. Era quan el teu partit el va raspatllar? i mutilar impunement, amb l'ajut del PP, quan hauria tingut més valor la teva proposta de revisar la Carta Magna espanyola, per fer-hi encaixar els desitjos dels catalans, expressats democràticament i ignorats per les institucions espanyoles, fins a l'humiliació del Tribunal Constitucional. Ara ja és massa tard, Rubalcaba. Catalunya ha canviat en aquests 35 anys que tu dius: els nostres polítics no accepten cants de sirena com el teu; els catalans ja no volem saber res de noves promeses inconcretes, que mai tindrem prou força per negociar, estant en minoria com estem.

A Catalunya, ara mireu endavant, no endarrere. Ja no ens alimentem molles, ja volem el pa sencer (deia l'Ovidi Montllor, tan sàviament). Ja no ens interessa trobar una forma de convivència que ens permeti seguir uns altres tants segles junts?, com tu proposes. Gràcies per l'ofertament, però no volem continuar ni un any més junts. Si poguéssim marxaríem demà, amb un cop de porta i un crit de ràbia per tot el que ens heu fet passar. Però no podem, encara. Abans hem de fer una consulta popular i guanyar-la amb la màxima claredat. I llavors, per molt que diguis i que proposis i fins i tot que supliquis, l'única cosa que ens quedarà per fer és dir-te adéu, Rubalcaba.